

ANALIZA

WIOSENNYCH REGAT DŁUGODYSTANSOWYCH

Warszawa 14.04 2018 r.

Wiosenne Regaty Długodystansowe rozgrywane każdego roku w kwietniu na Kanale Żerańskim w Warszawie są bardzo trudne do rzetelnej oceny poziomu sportowego z uwagi na zmienność warunków atmosferycznych (głównie kierunku wiatru). Można jednak dokonać zestawień statystycznych wyników z ostatnich lat. W poniższym materiale porównano wyniki od 2013 roku, czyli z poprzedniego i obecnego cyklu olimpijskiego w trzech podstawowych konkurencjach senierek i seniorów (jedynki, dwójki bez sternika i jedynki wagi lekkiej) oraz w jedynkach i dwójkach bez sternika junierek i juniorów. W pierwszej kolejności zestawiono zwycięzców poszczególnych konkurencji i ich końcowe rezultaty.

DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Sławińska/Kowalska	38:31,81
2014	Płotecka/Budzyńska	35:24,00
2015	Wierzbowska/Wierzbowska	33:24,32
2016	Pilch/Smyrak	36:28,21
2017	Robaszkiewicz/Ostrowska	33:04
2018	-	-

W dwójkach bez sterniczki kobiet w tym roku zabrakło w ogóle zgłoszeń do Wiosennych Regat Długodystansowych. W analizowanym okresie najlepszy rezultat osiągnęły w ubiegłym roku Agnieszka Robaszkiewicz z Klaudią Ostrowską z AZS-UMK Toruń. W 2016 i 2017 roku reprezentantki ze względu na przygotowania do sezonu w Wiosennych Regatach Długodystansowych nie wystartowały. W kolejnej tabeli zestawiono ilość startujących osad w poszczególnych latach oraz dla zobrazowania ogólnego poziomu konkurencji różnice czasów pomiędzy zwycięzcą i następną załogą, pomiędzy medalistkami, finalistkami i przedział czasowy całej konkurencji, czyli stratę ostatniej osady do pierwszej. Jak widać, najlepszy rezultat i największą przewagę nad drugą osadą uzyskały siostry Wierzbowskie w 2015 roku, które w tym samym roku w późniejszych Mistrzostwach Świata we francuskim Aiguebelette zajęły w tej samej konkurencji dwunaste miejsce.

DWÓJKA BEZ STERNICZKI KOBIET					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	6	0:59,75	2:13,11	6:05,74	6:05,84
2014	5	0:14,00	0:45,00	2:28,00 (I-V miejsce)	2:28,00
2015	3	1:27,66	2:27,45	-	2:27,45
2016	6	0:01,86	0:47,32	3:09,40	3:09,49
2017	5	0:44,00	0:54,00	4:12,00 (I-V miejsce)	4:12,00
2018	-	-	-	-	-

W jedynkach senierek najlepszy rezultat osiągnęła Magdalena Fularczyk w 2015 roku, choć wygrywająca w ubiegłym roku Katarzyna Wełna uzyskała niewiele gorszy rezultat. Tegoroczny czas końcowy zwyciężczyni Wioletty Zmety AZS-AWF Gorzów WLKP. był czwartym z sześciu analizowanych lat i słabszy od najlepszego M.Fularczyk o 3:18,75 min. W ostatnich trzech latach ze względu na inny cykl przygotowań do sezonu zastosowany przez trenerów tej grupy szkoleniowej w Wiosennych Regatach Długodystansowych nie startują najlepsze nasze zawodniczki w tej kategorii.

JEDYNKA KOBIET		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Fularczyk	37:06,99
2014	Fularczyk	34:54,00
2015	Fularczyk	33:05,25
2016	Lemańczyk	37:00,91
2017	Wełna	33:15,00
2018	Zmety	36:24,00

W ostatnich sześciu latach średnio startowało 15 skifistek i wszystkie mieściły się w różnicy w granicach od 5 do 6,5 minuty. Najbardziej wyrównane końcowe rezultaty w czołówce zanotowano w 2016 roku, w którym wprowadzono „olimpijek”, ale była ostra rywalizacja pomiędzy zawodniczkami grupy młodzieżowej – dwukrotnych złotych medalistek w czwórce podwójnej Młodzieżowych Mistrzostw

Świata w 2015 i 2016 roku. Natomiast w tegorocznych regatach cała stawka zgłoszonych skifistek była najbardziej wyrównana. Wprowadzie ostatnią zawodniczkę od pierwszej dzieliło 5:08 min, ale już przedostatnia straciła tylko 3:53 min.

JEDYNKA KOBIET					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	11	1:48,03	2:13,74	3:24,30	6:20,43
2014	17	0:42,00	1:11,00	2:10,00	5:55,00
2015	19	0:19,39	1:04,40	2:45,86	5:17,13
2016	17	0:03,75	0:15,45	0:51,11	6:30,56
2017	14	1:05,00	1:38,00	1:53,00	5:12,00
2018	14	0:45,00	0:52,00	1:34,00	5:08,00

W męskich dwójkach bez sternika najlepszy rezultat osiągnęli w ubiegłym roku Szymon Pośnik z Adamem Woźniakiem z AZS-AWF Warszawa, a tegoroczni zwycięzcy uzyskali wynik gorszy o 58 sek. i był to drugi czas w omawianym sześcioletnim okresie. Również w tej konkurencji w sezonach 2016 i 2017 na starcie zabrakło zawodników reprezentacyjnej ósemki, a w tym roku jedynie w tej konkurencji (oprócz kontuzjowanych) startowali wszyscy najlepsi zawodnicy kandydujący do pierwszej reprezentacji seniorów.

DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYZN		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Schodowski/Juszczak	32:44,80
2014	Rosolski/Hejmej	30:37,00
2015	Brzeziński/Juszczak	29:31,01
2016	Kowalczyk/Rosolski	32:29,21
2017	Woźniak/Pośnik	29:25,00
2018	Ablewski/Juszczak	30:23,00

Jak widać z poniższej tabeli najbardziej wyrównana walka w tej konkurencji rozegrana została w 2014 roku, w którym dwie pierwsze dwójki osiągnęły identyczny czas, a trzecia straciła zaledwie 5 sek. Pierwszych sześć osad zmieściło się w 23 sek, a wszystkie startujące (21 dwójek) w najmniejszej różnicy omawianego okresu. Trudno się więc dziwić, że był to najlepszy sezon dla męskiej ósemki w dotychczasowej historii. To właśnie w 2014 roku męska ósemka zdobyła jedyny do tej pory medal w imprezie głównej seniorskiego sezonu.

DWÓJKA BEZ STERNIKA MĘŻCZYŹN					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	24	0:15,99	0:23,97	2:00,91	5:38,05
2014	21	0	0:05,00	0:23,00	3:33,00
2015	24	0:18,08	0:19,20	1:02,64	11:34,01 Przedost. 3:54,44
2016	12	0:02,61	0:11,23	1:21,99	4:05,26
2017	10	0:52,00	1:00,00	1:37,00	4:59,00
2018	18	0:12,00	0:22,00	1:08,00	5:31,00

JEDYNKA MĘŻCZYŹN		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Licznarski	34:47,34
2014	Chabel	32:11,00
2015	Biskup	31:27,10
2016	Rogowski	33:08,92
2017	Chabel	29:32,00
2018	Rogowski	32:39,00

W jedynkach mężczyzn najlepszy rezultat ostatnich sześciu lat również osiągnął ubiegłoroczny zwycięzca tej konkurencji Wiktor Chabel. Wynik tegorocznego zwycięzcy jest słabszy od rekordowego o 3:07 minuty i był czwartym z kolei ostatnich sześciu lat. Na starcie zabrakło aż dziewięciu teoretycznie

najlepszych indywidualnie zawodników w tej konkurencji, przebywających na zgrupowaniach kadry narodowej i zdarzyło się to drugi raz w analizowanym okresie, podobnie jak w roku olimpijskim 2016.

JEDYNKA MĘŻCZYZN					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	25	0:34,64	0:46,56	0:58,68	4:51,34
2014	29	0	0:31,00	0:49,00	6:48,00
2015	28	0:05,07	0:08,93	0:25,48	5:01,93
2016	19	0:25,52	0:28,70	1:21,39	17m. 3:36,25 18m. 7:13,82 Ostat. – 10:49,00
2017	23	0:22,00	0:24,00	0:59,00	7:18,00
2018	14	0:30,00	0:49,00	1:50,00	Przedost. - 2:50,00 Ost. – 4:51,00

Warto zauważyć, że w 2014 roku dwaj najlepsi na tych regatach skifisci Wiktor Chabel i Natan Węgrzycki-Szymczyk osiągnęli na dystansie 8 km. Identyczny rezultat, ale najbardziej wyrównane końcowe rezultaty w tej konkurencji zanotowano w 2015 roku, gdzie różnice między poszczególnymi miejscami były „sekundowe”, a pierwszych sześciu skifistów osiągnęło rezultaty w granicach 25,48 sek.

W jedynce wagi lekkiej kobiet także najlepszy rezultat Wiosennych Regat Długodystansowych ostatnich sześciu lat osiągnęła w ubiegłym roku Paula Wydrych z AZS-AWF Warszawa. Tegoroczny wynik tej samej zawodniczki był o 3:08 min. słabszy i był to czwarty z kolei czas ostatnich sześciu lat. W tej konkurencji w tych regatach rywalizowało w tym okresie rywalizowało od ośmiu do trzynastu zawodniczek. W tym roku na starcie zabrakło czterech czołowych do tej pory zawodniczek wagi lekkiej. W. Derez, J. Dorociak i K. Wełna przebywały w tym czasie na zgrupowaniu kadry, a M. Mikołajczak zrezygnowała ze startów w wadze lekkiej. Będzie startowała w tym sezonie w wadze otwartej i również przebywała na zgrupowaniu kadry. Natomiast na podium znalazły się skifistki od lat próbowane w różnych startach na poziomie kadry młodzieżowej i seniorów, a dziewięć zawodniczek zmieściło się w najmniejszym przedziale czasowym ostatnich sześciu lat. W wadze lekkiej kobiet w Kontrolnych Regatach Jesiennych ubiegłego roku także wystartowało dziewięć zawodniczek. Można więc przyjąć, że w polskim wioślarstwie tej grupie istnieje około 12-13 zawodniczek. Z drugiej strony należy zauważyć, że na Mistrzostwach Świata, a tym samym i Polski rozgrywane są cztery konkurencje wagi lekkiej kobiet, w których łącznie jest dziewięć miejsc reprezentacyjnych (1x, 2x, 2-, 4x), a więc przy odpowiednio wysokim sportowym poziomie indywidualnym jest o co walczyć.

JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Deresz	38:58,01
2014	Dorociak	35:48,00
2015	Deresz	34:43,17
2016	Wydrych	37:34,33
2017	Wydrych	34:07,00
2018	Wydrych	37:15,00

JEDYNKA WAGI LEKKIEJ KOBIET					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	13	0:28,21	0:34,23	2:15,65	8:15,84
2014	10	0:14,00	1:10,00	2:30,00	4:55,0
2015	13	0:32,82	0:34,79	1:38,53	4:20,28
2016	10	0:05,86	0:43,89	1:48,87	4:14,78
2017	8	0:28,00	0:45,00	1:50,00	4:37,00
2018	9	0:05,00	0:33,00	1:52,00	3:42,00

W jedynce wagi lekkiej mężczyzn najlepszym rezultatem Wiosennych Regat Długodystansowych ostatnich sześciu lat był ubiegłoroczny czas Jerzego Kowalskiego. Tegoroczny wynik Mateusza Kraski z Bydgoskiego Zawiszy był o 3:51 min. słabszy i był to także czwarty z kolei czas ostatnich sześciu lat. Na starcie także w tej konkurencji zabrakło na starcie trzech czołowych zawodników ostatnich lat - J. Kowalskiego, M. Jankowskiego i A. Mikołajczewskiego. Wystartowało 14 skifistów wagi lekkiej i była to jedna z mniejszych frekwencji ostatnich lat, pomimo, że już drugi rok brak jest zgłoszeń w dwójkach bez sternika wagi lekkiej. Można zaryzykować stwierdzenie, że być może w polskim wioślarstwie nie ma zbyt wiele zawodniczek i zawodników tej kategorii wagowej traktujących ten sport na poważnie wbrew temu, co się ogólnie twierdzi.

JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Jankowski	34:31,05
2014	Jankowski	33:01,00
2015	Mikołajczewski	31:33,04
2016	Zub	34:25,48
2017	Kowalski	30:21,00
2018	Kraska	34:12,00

JEDYNKA WAGI LEKKIEJ MĘŻCZYZN					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	21	0:44,80	0:52,48	1:02,53	4:56,52
2014	23	0:08,00	0:24,00	1:11,00	3:58,00
2015	16	0:35,19	0:49,29	1:13,28	3:14,11
2016	13	0:37,08	0:39,39	1:05,00	4:13,78
2017	17	0:03,00	0:42,00	1:18,00	3:38,00
2018	14	0:03,00	0:41,00	1:09,00	3:36,00

Należy zauważyć, że już drugi rok pod rząd pomimo startu w czołówce innych zawodników różnice pomiędzy nimi w porównywanych przedziałach są niemal identyczne, choć rezultaty końcowe znacznie się różnią. W wadze lekkiej mężczyzn podobnie jak wśród kobiet w pełnej reprezentacji jest obecnie łącznie dziewięć miejsc w czterech osadach (1x, 2x, 2-, 4x).

W dwójkach bez sterniczki juniorek najlepszy rezultat ostatnich sześciu lat osiągnęły w ubiegłym roku Paulina Grzella z BKW Bydgoszcz z Barbarą Streng z BTW Bydgoszcz, a tegoroczni zwyciężczynie uzyskały wynik gorszy o 3:46 min. i był to także czwarty czas w omawianym okresie.

DWÓJKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Wierzbowska/Smyrak	38:33,34
2014	Smyrak/Pilch	36:03,00
2015	Ulatowska/Ornowska	36:40,79
2016	Buczek/Matecka	39:24,84
2017	Streng/Grzella	33:44,00
2018	Jasińska/Konecka	37:30,00

DWÓJKA BEZ STERNICZKI JUNIOREK					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	5	0:12,57	0:36,36	5:51,47 (I-V miejsce)	5:51,47
2014	9	0:01,22	1:48,00	5:14,10	8:16,00
2015	3	0:03,44	1:08,18	-	1:08,18
2016	5	0:06,80	0:22,86	2:49,47 (I-V miejsce)	2:49,47
2017	8	0:11,00	1:19,00	3:14,00	4:21,00
2018	13	0:08,00	0:12,00	0:47,00	4:58,00

Należy pamiętać, że w grupach juniorskich w każdym sezonie w czołówce pojawiają się nowi zawodnicy. Ze względu na dynamiczny w tym wieku rozwój osobniczy zawodników niezmiernie rzadko się zdarza, aby na podium Regat Długodystansowych pojawiali się ci sami zawodnicy. Poza tym ze względu na klimat w naszym kraju, a w związku z tym nierówne warunki przygotowań, szczególnie dla juniorów od wielu lat start zawodników tej grupy wiekowej w tych regatach jest polecany, ale nie obligatoryjny. Różnie, więc bywa frekwencją i wielokrotnie się zdarza, że inni zawodnicy stanowią czołówkę „długiego dystansu”, a całkowicie inni wiodą prym dwa tygodnie później na klasycznym dystansie 2000 metrów, bo przecież dochodzi do tego niebagatelna w tym wieku umiejętność równomiernego rozłożenia sił.

W dwójkach bez sterniczki junierek w tym roku pierwszy raz w ciągu omawianego sześcioletniego okresu zostało zgłoszonych powyżej 10 osad. Porównując wartości różnic w poszczególnych przedziałach trzeba też powiedzieć, że w tym roku osady były o najbardziej wyrównanym poziomie sportowym.

W jedynkach junierek także najlepszy rezultat ostatnich sześciu lat osiągnęła w ubiegłym roku Zuzanna Lesner z SMS Wałcz, a tegoroczna najlepsza skifistka Aleksandra Demczuk z AZS-AWFis Gdańsk uzyskała wynik gorszy o 3:14 min. i był to również czwarty czas w omawianym okresie.

JEDYNKA JUNIOREK		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Jałmużna	39:50,73
2014	Zmelty	38:40,00
2015	Pilch	36:38,30
2016	Jakubowska	38:42,54
2017	Lesner	36:04,00
2018	Demczuk	39:18,00

JEDYNKA JUNIOREK					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	15	0:37,64	0:50,56	1:12,49	5:28,25
2014	21	0:10,00	0:17,00	1:05,00	6:28,00
2015	7	0:18,43	0:32,91	3:11,15	4:28,14
2016	10	0:39,16	1:27,66	2:36,12	7:13,41
2017	11	1:07,00	1:15,00	1:35,00	5:04,00
2018	18	0:04,00	0:21,00	0:54,00	Przedost. – 5:17,00 Ost. – 12:29,00

W omawianym sześcioletnim okresie raz zdarzyło się, że na starcie pojawiło się poniżej dziesięciu zawodniczek.

W tej konkurencji w tym roku zanotowano najmniejszą różnicę pomiędzy dwoma pierwszymi zawodniczkami, a także sześć pierwszych skifistek zmieściło się w najmniejszym przedziale czasu. Różnice pomiędzy pierwszą i ostatnią zawodniczką (gdyby nie uwzględnić bardzo odległego w stosunku do reszty, rezultatu ostatniej zawodniczki w tym roku) mieszczą się w większości na zbliżonym poziomie 4:28 – 6:28 min.

DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Zaporowski/Krawitowski	34:36,37
2014	Jankowski/Modrzyński	32:16,00
2015	Kukła/Grochowski	33:40,62
2016	Górski/Żanicki	34:50,20
2017	Kaliński/Dziewieczyński	31:08,00
2018	Józefowicz/Januszewski	33:15,00

DWÓJKA BEZ STERNIKA JUNIORÓW					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	15	0:01,25	0:28,02	1:35,03	Przedost. – 4:28,65 Ost. – 8:29,57
2014	16	0:53,00	1:11,00	2:04,00	7:15,00
2015	6	0:07,78	0:10,77	1:46,00	1:46,00
2016	6	0:00,84	0:51,54	3:35,57	3:35,57
2017	9	1:19,00	1:28,00	1:52,00	3:38,00
2018	11	0:29,00	1:44,00	1:51,00	3:41,00

W dwójkach bez sternika juniorów najlepszy rezultat ostatnich sześciu lat osiągnęli Mateusz Kaliński z Piotrem Dziewieczyńskim z LOTTO Bydgoszcz w ubiegłym roku, a tegoroczni zwycięzcy uzyskali wynik gorszy o 2:07 min. i był to trzeci czas w omawianym sześcioletnim okresie. Aż trzykrotnie wystartowało mniej niż dziesięć osad w tej konkurencji. Tegoroczni zwycięzcy uzyskali największą różnicę nad trzecią dwójką w konkurencji, choć poziom pierwszej szóstki osad był na podobnym poziomie jak w pozostałych latach.

JEDYNKA JUNIORÓW		
ROK	SKŁAD OSOBOWY ZWYCIĘSKIEJ OSADY	CZAS
2013	Węgrzycki-Szymczyk	34:37,10
2014	Piwański	34:14,00
2015	Wiciak	36:01,85
2016	Łukaszewicz	35:21,81
2017	Barański	31:49,00
2018	Kasperek	34:50,00

JEDYNKA JUNIORÓW					
ROK	Ilość startujących	Różnica czasu pomiędzy miejscami w sekundach			
		I-II	I-III	I-VI	I-ostatnie
2013	24	0:12,07	1:06,89	2:16,76	8:04,57
2014	39	0:33,00	0:36,00	1:01,00	8:12,00
2015	2	2:16,84	-	-	2:16,84
2016	8	1:10,52	1:40,98	2:39,16	3:41,67
2017	10	0:44,00	1:07,00	1:50,00	3:26,00
2018	20	0:18,00	0:19,00	0:54,00	6:29,00 Przedost.4:38

W jedynkach juniorów także najlepszy rezultat ostatnich sześciu lat osiągnął w ubiegłym roku Fabian Barański z WTW Włocławek, a tegoroczny najlepszy skifista Krzysztof Kasperek uzyskał wynik gorszy o 3:01 min. i był to również czwarty czas w omawianym okresie. Również w tej konkurencji juniorów

trzykrotnie zdarzyła się ilość startujących nieprzekraczająca dziesięciu skifistów, a nawet w 2015 roku było ich zaledwie dwóch. W tym roku czołowa stawka zawodników była najbardziej wyrównana w stosunku do poprzednich pięciu lat. Wprawdzie wygrywający w 2013 roku Natan Wegrzycki-Szymczyk pokonał drugiego na mecie Dominika Czaję 12 sek. (obaj teraz pływają w pierwszej reprezentacji seniorów) to jednak teraz pierwszych sześciu juniorów zmieściło się w najmniejszym przedziale 54 sek., a i cała stawka (nie uwzględniając ostatniego zawodnika), mając na uwadze ilość startujących był najbardziej wyrównany.

UWAGI OGÓLNE

- Ze względu układ międzynarodowego kalendarza startów dla poszczególnych reprezentacji i chcąc przy tym zachować dwutygodniowy odstęp pomiędzy Regatami Długodystansowymi, a Centralnymi Regatami Otwarcia Sezonu w Poznaniu, co jest okresem minimalnym, mając przy tym na uwadze jeszcze ruchome Święta Wielkanocne to te pierwsze muszą być rozgrywane w pierwszą lub drugą sobotę kwietnia. Dla takiego terminu nie zawsze są sprzyjające warunki atmosferyczne na wcześniejsze przygotowania na wodzie w kraju, szczególnie dla grup juniorskich. Stąd zawody te nie są obecnie wplecione w system kwalifikacyjny do reprezentacji dla wszystkich grup wiekowych, a w związku z tym i różne ilości uczestniczących w nich zawodniczek i zawodników.
- W tegorocznych Wiosennych Regatach Długodystansowych wystartowało 191 zawodniczek i zawodników w dziewięciu konkurencjach. W ostatnich sześciu latach średnio startowało 178 zawodniczek i zawodników, od 137 w roku ubiegłym do 257 w 2014 roku (2013 – 227, 2014 – 257, 2015 – 171, 2016 – 145, 2017 – 147, 2018 – 191).
- Od dwóch lat brak jest zgłoszeń do męskich dwójek bez sternika wagi lekkiej, a w tym roku po raz pierwszy do dwójek bez sterniczki senierek.
- Z analizy wszystkich zestawień wyraźnie widać, że najbardziej sprzyjające warunki ostatnich sześciu lat ze względu na kierunek wiatru były w ubiegłym roku, ponieważ aż w ośmiu na dziewięć rozgrywanych konkurencji uzyskano w nim najlepsze rezultaty końcowe. Wyjątkiem jest jedynka kobiet.
- Natomiast najbardziej przeciwny wiatr przeszkadzał na początku poprzedniego cyklu olimpijskiego w 2013 roku.
- Rezultaty tegorocznych zwycięzców w siedmiu konkurencjach były czwartymi z kolei na sześć rozegranych regat oraz w jednym przypadku drugim (dwójka bez sternika mężczyzn) i w jednym trzecim (dwójka bez sternika juniorów).
- Różnica pomiędzy rezultatami tegorocznych zwycięzców, a rekordowymi w poszczególnych konkurencjach zawiera się pomiędzy 3 a 4 minuty.